

den 8. juni 2006

Konkurrenceegenets sejr over serviceegenet

[Af Susanne Bernth](#)

Jeanette Jørgensen har været topscorer på basketballlandsholdet. Men kun tøvende slap hun sin konkurrencementalitet løs på jobbet og avancerede fra sekretær til kommunikationschef.

Da tidligere direktionssekretær Jeanette Jørgensen satte sig i stolen som kommunikationschef og direktionsassistent i virksomheden Pan Nordic Logistics, var det ikke resultatet af mange års stædig kamp for en plads på ledelsesgangen.

Langt fra. Og da hendes chef gennem mange år sagde til hende, at han gerne ville formalisere alle hendes funktioner med en udnævnelse til kommunikationschef, tøvede hun og spurgte: Er det nu også nødvendigt?

»Jeg havde det godt, hvor jeg var. Jeg har altid været glad for mit arbejde, og rent professionelt bryder jeg mig ikke om at være i centrum.«

Men hun slap ikke. Dog understreger hun, at havde det ikke været for et coachingforløb, som hele direktionen var på sidste år, var hendes selvtillid ikke kørt tilstrækkelig i stilling til at vove springet fra sekretær til chef.

Coaching hjælp

Hvis ikke kursuslederen Jesper Elling havde taget fat i mig og først coachet og siden mere optrådt som mentor og dermed givet mig det sidste skub, havde jeg nok aldrig turde tage springet.«

Det hele begyndte med, at hun var inviteret med til et coachingkursus sidste sommer som sekretær. Hun skulle være hende, der sad i hjørnet og lyttede for at kunne samle op, da dagen var omme. Men hun blev inddraget og kom med på fakturaen, som hun selv udtrykker det.

Ingen af de andre havde nogen problemer med det. Kun under en øvelse, hvor jeg skulle coache en af de andre chefer, havde jeg det lidt underligt. Men det gik godt, for jeg kunne mærke, at han lyttede til, hvad jeg sagde og betragtede mig som ligeværdig.«

På et tidspunkt sagde IT-direktøren: »Du underspiller dine evner, Jeanette.«

Jeg har nok et veludviklet servicegen,« indrømmer hun.

Jeg er vant til at være den, der henter kaffe, bestiller flybilletter, sørger for at der er styr på tingene, og hvisker til chefen, hvis der er noget, han har glemt.«

Henter du stadig kaffe?

Nej, det gør jeg s'gu ikke. Her forleden opstod en situation, hvor min chef havde møde, mens jeg sad og havde travlt med noget andet. Det var lige før, jeg rejste mig, men kom i tanke om: Nej, det kunne min assistent gøre.«

Glidende overgang

Hun fortæller, at forfremmelsen ikke skete fra den ene dag til den anden. Overgangen har været glidende fra at få flere ansvarsfulde opgaver til den endelige formalisering fandt sted i april og trådte i kraft for en uge siden. Også i forhold til kollegerne, som hun tidligere var sideordnet med, har det været en fordel, at overgangen til at være chef er sket glidende, men dybest set ikke en overraskelse.

Min chef har flere gange skubbet til mig, og jeg vidste da godt, at jeg kunne noget, men som menneske trives jeg bedst i kulissen.«

Foreløbig har udnævnelsen kun udmøntet sig i firmabil, men ikke i eget kontor. Normalt plejer det at stå allerøverst på kvindecoaches liste over vigtige symboler, som ingen kvinde - uanset hvor ligegyldigt hun synes det er, lade være med at slå på. Ligesom man heller aldrig skal lade sig spise af med et mindre kontor end sine mandlige chefkolleger.

Men Jeanette Jørgensen understreger, at hun har det fint med at sidde, hvor hun også sad som direktionssekretær.

Jeg deler kontor med personalechefens assistent. Vi sparrer med hinanden, og vores arbejdsområder lapper over hinanden.«

Men dybt inde, bag flinkeskolens servicegen, har Jeanette Jørgensen også et konkurrencegen. Hun er tidligere landsholdsspiller i basket ball og har flere gange været topscorer.

Det er klart, at jeg ved, at jeg kan noget. Men selv ikke da jeg spillede basket, brød jeg mig om at være i centrum. Når jeg scorede, var det altid teamwork - på hele holdets vegne.«